

Razmisli in sodeluj

Časopis za ljudi, ki iščejo resnico

<http://razmisli.blog.siol.net>, www.zrtve-cerkve.org

BREZPLAČNO

št. 9 - januar 2011 - letnik 5

Katoliška cerkev pred sodiščem, ker ni krščanska

V Nemčiji je tekel zanimiv proces. Svobodni kristjani za Kristusa Govora na gori so pred upravnim sodiščem tožili katoliško cerkev. Zahtevali so, da se ne imenuje več krščanska, saj ne sledi Jezusu, Kristusu. Inkvizicija, križarske vojne, preganjanje čarovnic, drugače mislečih in verujočih, osvajanje Amerike, opravičevanje vojn, kraja premoženja, spolne zlorabe, grožnje z večnim prekletstvom ... so razlogi, na katerih so gradili svobodni kristjani, in ne temeljijo na nauku in življenju Jezusa iz Nazareta. Tožniki so se označili za »krvne sorodnike« Jezusa in so želeli obvarovati Njegovo ime pred zlorabami cerkve. Cerkev so se lotili z njenim lastnim orožjem: krstom. Kot dojenčki so bili krščeni in so tako po katoliškem nauku del »mističnega telesa Kristusa«. Zato so tudi Kristusovi posvojenci, so še utemeljevali svojo pravico do tožbe. S tožbo niso uspeli, saj tožnikom sodišče ni priznalo aktivne legitimacije. Sodišče jim ni priznalo pravice, da bi sploh lahko vložili takšno tožbo. Mogoče so bili sodniki člani katoliške cerkve in so zato morali delovati v njeno korist ter najti način, da se tožbi ne ugodijo. Na poziv, kateri veri pripadajo, se sodniki niso hoteli odzvati. Pomembno je naslednje: nihče na sodišču, niti sodišče kot takšno niti sama katoliška cerkev, ni zanikal, da katoliška cerkev ni krščanska. »To je zgodovinski dan«, je rekel eden izmed tožnikov Matthias Holzbauer. Tisočletja so se na sodišču znašli tako imenovani krivoverci, ker naj bi imeli napačno vero, danes pa se je na sodišču zaradi svojega napačnega nauka in delovanja znašla že sama cerkev. Resnica vedno bolj prihaja na svetlo. V nadaljevanju objavljamo skrajšano verzijo tožbe, celotna tožba pa je na www.zrtve-cerkve.org.

Tožniki zahtevamo, da se tožena stran ne imenuje več »krščanska«. Naj se naprej imenuje katoliška in naj še naprej:

- prisilno rekrutira svoje člane (kar naprej s krstom dojenčkov),
- zagovarja vojne,
- obdrži premoženje, ki je bilo v veliki meri pridobljeno nasilno,
- ljudem grozi s kaznujočim bogom,
- poziva k netolerantnosti,
- je sovražna do žensk in
- odobrava mučenje živali,

toda naj se ne imenuje več »krščanska«.

Na milijone ljudi po vsem svetu izstopa iz institucionalnega cerkvenega koncerna. Mnogi med njimi se pošteno trudijo živeti tako, kot je učil Jezus iz Nazareta. Spoznali so, da to, kar uči in dela institucionalni cerkveni koncern, zlasti katoliška cerkev, nima nič opraviti z naukom Jezusa iz Nazareta.

Veliko takšnih svobodnih kristjanov, ki se jih je ta institucija polastila, ne da bi jih vprašala, je poskušalo osvoboditi se madeža te nekrščanske organizacije in zahtevalo, da se briše njihovo ime iz registra krščenih. To pa je katoliška cerkev – kakor tudi evangeličansko-luteranska cerkev – kategorično zavrnila s trditvijo, da gre pri krstu za dogajanje, ki se ga ne da vrniti v prvotno stanje. Katoliški kardinal Antonio Maria Rouco je pojasnil na katoliškem spletnem portalu KATH.NET 13. julija leta 2004, da krst velja za vedno in večno, »je del našega DNK«.

Ta izjava nazorno osvetljuje držo katoliške cer-

kve, kot je tudi zapisano v katoliških učnih izjavah.

Kristus je rekel in je bilo prvotno tudi v cerkvenih biblijah: »Najprej učite in nato krščujte«. Cerkev pa je vpeljala prisilni krst dojenčkov in to prakso še danes izvaja. Ta manipulacija otrok, ki še ne znajo govoriti, s polaščanjem za institucijo za vso večnost, z znanimi usodnimi dušnimi posledicami, kot so ekleziozene nevroze ali še hujše: travmatiziranost vse življenje zaradi zločinskih posilstev otrok, je do dna duše nekrščanska in zasmehovanje Jezusa, Kristusa.

Zavračanje cerkve, da opusti aspiracijo na tiste, ki izstopijo ter jih spusti s polaščajočih verig, je svobodnim kristjanom, ki po vsem svetu sledijo Kristusu Govora na gori, dalo pobudo, da se še intenzivneje ukvarjajo s katolicizmom. Presenetljivo veliko dejstev, ki pri tem prihajajo na dan, dokazuje, da katoliška cerkev besedo »krščansko« zasmehuje ne le s prisilnim krstom, ampak s svojim celotnim naukom v vsej svoji zgodovini.

Tožniki so zato od 27 katoliških škofov 19.8.2009 zahtevali, naj se ne imenujejo več »kristjani« in da to tožnikom pisno potrdijo do 20.9.2009.

V preteklih 30 letih je Kristusov Božji duh po preproški besedi voditeljem katoliške institucije ponovno ponudil dialog. Duhovniki so se požvižgali na vse Njegove besede in Ga niso imeli za dostojnega, da Mu odgovorijo. Enako so tokrat reagirali škofi in s tem prisilili tožnike, da zahtevajo sodno pomoč.

(...)

Razloge za zahtevo so tožniki v svoji pisni zahtevi dne 19.8.2009 takole izrazili:

Poslušajte, škofje!

Igra je končana!

Nehajte se imenovati »kristjani«!

Stoletja je cerkveni koncern, kateremu ste vsi na čelu, ljudi vlačil za nos in jih imel za neumne, da bi lahko podjarmil ljudstvo in ga naprej izžemal s tem, da naprej pridno plačuje cerkveni davek.

Toda vse bolj očitno postaja: Institucija, na čelu katere ste, je sicer na jeziku imela ime Jezusa Kristusa – tako, kot da bi zakonito nastopila Njegovo dediščino. Toda v resnici ste Njegovo dediščino poteptali, ste Ga s svojim naukom – in še bolj s svojimi dejanji – po tekočem traku zasmehovali in se norčevali iz Njega in to delate še danes. Jezusa, Kristusa vsak dan znova pribijate na križ, ker delate prav nasprotno od tega, kar je On hotel. In potem Njega, ki je vendar vstal, kot mrtvega moža na križu vlačite v povorki po cestah kot trofejo, ki ste jo ubili.

Kaj počne institucija, ki jo zastopate, drugega kot pridobivanje dediščine na nepošten način, pranje denarja in duhovno goljufanje z etiketami? Povrh še hinavščina, ker se krasite z Njegovim imenom, ki vam ne pristaja, ker ste očitno izdali dejanski nauk in etično moralni vzor Jezusa iz Nazareta. Sicer ne bi bila preteklost vaše institucije do roba napolnjena s krvjo in z zločini. In sicer bi se vsaj danes tako obnašali, kot je Nazareneč živel za zgled.

Toda o tem še ne more biti govora, kot bomo še podali (...).

Jezus je učil: »Najprej učite in potem krščujte!« On s tem vsakomur pusti svobodno voljo. Nasprotno pa vi lovite dojenčke in jim v najbolj rani dobi vcepljate komplekse krivde, grozite s peklenimi kaznimi in večnim prekletstvom in s tem izsilite poslušnost in cerkveni davek. Mnoge duševne bolezni, kot so na primer ekleziozene nevroze in perversnosti, kot pedofilija, niso redke posledice. Vsako drugo organizacijo bi za to kot totalitarno organizacijo že davno prepovedali zaradi kršenja ustave in človekovih pravic.

Kaj je rekel Jezus, ko je iz templja v Jeruzalemu izgnal trgovce z živimi živalmi? »Moja hiša naj bo molilnica za vsa ljudstva! Vi pa ste iz nje napravili razbojniški brlog!« (Mr 11,17)

Ne bojte se: Mi vas nikakor nočemo pregnati iz vaših razkošnih brlogov in palač. Lahko mirno ostanete tam in verujete, kar hočete – kajti nobene vere se ne da dokazati. Še naprej lahko pustite, da vas plačujejo tisti, ki se jim zdijo dobre vaše, iz poganstva izvirajoče ceremonije in obredi, ki hočejo še naprej častiti kosti umrlih in kipe domnevnih svetnikov.

Imenujte se katoliki, to vam nihče ne odreka! Mi hočemo samo eno: Ne imenujte se več »kristjani«!

Kajti vrč gre tako dolgo do vodnjaka, dokler ne počni. In to, kar ste v več stoletjih do danes naredili iz prvotno čistega Nazarenčevega nauka, to

Vatikanu noben zločin ni prevelik

V medijih se je pojavila novica, da je Agca, ki je leta 1981 izvedel atentat na papeža Janeza Pavla II., dobil, po lastnih besedah, naročilo za atentat iz Vatikana. Za atentatom naj bi stal takratni državni tajnik, kardinal Caseroli. Cilj Vatikana naj bi bil, da bi atentat podtaknili vzhodnoevropskim tajnim službam z namenom, da bi oslabili Vatikan. Vatikanski besed Agce ni zanikal, vsaj v slovenskih medijih tega ni bilo zaslediti. Iz tega bi bilo mogoče sklepati, da so besede Agce resnične.



Kdaj ga bo cerkev prodala in izkupiček namenila revnim?

Ne glede na to, ali so besede Agce resnične ali ne, pa je dejstvo, da katoliški cerkvi noben zločin za dosego ciljev ni prevelik. Znana je cerkvena zgodovina, iz katere izhaja, da so bili mnogi papeži morilci velikega kalibra, tatovi, prešuštniki, posiljevalci, lažnivci ..., sama cerkev kot takšna pa je pobila na desetine milijonov ljudi ali pa sodelovala pri tem. Zato ne bi bilo nič nenavadnega, če bi za dosego svojih ciljev res žrtvovala celo lastnega šefa. Nenavadno pa je to, da je hotela z žrtvijo papeža spodkopati komunizem, kajti po njenem nauku je vsaka oblast dana od katoliškega boga – torej je bil tudi komunizem dan od njene boga. Da bi spodkopala komunizem, je žrtvovala celo tako imenovanega svetega očeta, če gre verjeti Agci. Kajti po njenem nauku je papež božji namestnik na zemlji. Kdaj bo cerkev za svoje cilje žrtvovala samega Boga? Če ga že ni!

Nič revščine, ukrepajmo zdaj!

Od 22. do 28. novembra je pod geslom 'Nič revščine, ukrepajmo zdaj!' potekal evropski teden karitasa. Namen te akcije je bil, po poročanju katoliškega tednika Družina, opozoriti na resnično revščino, ki jo izkušajo milijoni prebivalcev Evrope in še milijarda ljudi po svetu.

Katoliška cerkev je ena najbogatejših organizacij na svetu. Njeno skupno premoženje po vsem svetu se ocenjuje na več tisoč milijard evrov, v Sloveniji na več milijard (tudi premoženje karitasa je zelo veliko, samo v Nemčiji je ocenjeno na več 10 milijard evrov). Če bi cerkev samo del tega premoženja razdelila revnim, bi revščina že zdavnaj izginila z obličja zemlje. Vendar tega ne naredi, saj je ona eden glavnih krivcev za to revščino – ves čas namreč podpira delitev na revne in bogate. Paktira z bogatimi in diktatorskimi režimi, druge pa poziva, naj rešujejo problem revščine.

Cerkev revnim daje zelo malo svojega denarja, kar velja tudi za karitas. Tudi ta daje revnim v glavnem sredstva, ki jih dobi od države in drugih oseb. To ni čudno, saj je bistven cilj karitasa širjenje katoliške vere, kot to velja za vsako cerkveno organizacijo. Dobrodelnost je drugotnega pomena. Zato karitas sredstva, ki jih dobi od države, porabi za dobrodelnost z namenom širjenja vere. Ali kot pravi generalni sekretar CE: karitas ne ponuja le socialnih storitev, temveč tudi vrednote. Seveda so te katoliške.



Kdo od kardinalov se vozi v tem vozilu?

pri tistih, ki v svojem življenju resno jemljejo Jezusa, Kristusa in Njegov nauk, Govor na gori, da bi ga postopno uporabili, povzročajo ogorčenje. Dovolj je! Kajti, da: Še obstajajo ljudje, ki sledijo Jezusu, Kristusu, ki svojih možganov niso pustili zamegliti z litanijami in pobožnimi izreki, ki še vedo, koliko je dve in dve, in ki lahko v svojem srcu ločijo dobro od zlobnega, tako kot nas je učil Nazarenc. Tisti bistre glave še lahko razumejo, kaj je veliki učitelj človeštva Jezus, Kristus menil, ko je rekel: »Tudi ne kopicite zakladov, ki jih pojejo molji in rja!«, »Kdor prime za meč, bo z mečem pokončan!«, »Najprej učite, nato krščujete!«, »Kdor enega teh malih otrok, ki verujejo v Mene, zavede v zlo, bi za njega bilo boljše, da ga z mlinskim kamnom okrog vratu vržejo v morje.«, »Ne dajte se imenovati Oče!«, »Samo eden je svet, vaš Oče v nebesih.«

Ali je te stavke tako težko razumeti? In vendar je vaši instituciji uspelo, da je prav v imenu Jezusa, Kristusa kršila vsak posamezni stavek in človeštvu prinesla neskončno trpljenje, morja solza in krvi – in se za to dala še plačati! Od te zločinske preteklosti se cerkev še do danes ni zares distancirala. Karlheinz Deschner, eden najpomembnejših kritičnih duhov naših dni, po desetletja dolgem študiju cerkvene zgodovine zaključuje:

»Po intenzivnem ukvarjanju z zgodovino krščanstva ne poznam v antiki, srednjem veku, vključno in posebno v 20. stoletju, nobene organizacije na svetu, ki bi bila hkrati tako dolgo, stalno in tako strahotno obremenjena z zločini, kot je katoliška cerkev, prav posebno rimsko-katoliška cerkev.« (Die beleidigte Kirche«, str. 42)

Dovolj je! Čas je, da se končno rehabilitira ime Jezusa, Kristusa, največjega Božjega prekora vseh časov, ki je na križu postal naš odrešitelj, ki je vstal in v duhu ponovno prihaja, ki Ga pa vi še vedno držite na križu.

Kljub vsemu preganjanju skozi zgodovino, kljub inkviziciji in iztrebljanju vseh »gibanj krivovercev«, tudi kljub »moderni« inkviziciji danes – smo mi spet tukaj! Nastopili smo, da rehabilitiramo Jezusa, Kristusa. Mi smo svobodni kristjani, ki gremo po stopinjah svobodomisleca Jezusa iz Nazareta. Ki Njegovoga Govora na gori nimamo za utopijo, ampak za edino realistično možnost, ki danes še ostaja človeštvu. In ker nam je Jezus, Kristus pri srcu, ker je naš nebeški prijatelj in naš božanski brat, odrešitelj vseh ljudi in duš, ne bomo več prenašali, da vi in vaš institucionalni cerkveni nauk stalno zlorablja Njegovo ime za čisto druge namene. Zato:

- Še naprej mirno uživajte svoje milijardno premoženje, še naprej kopicite akcije, udeležbo v skladih in nepremičninah svojega cerkvenega koncerna, medtem ko več kot milijarda ljudi strada – toda, mi prosimo, ne imenujte se potem več »kristjani«!

- Pustite se še naprej vsako leto pitati z davkoplačevalskimi milijoni in državnimi subvencijami, vključno s škofovskimi plačami, medtem ko je med ljudstvom na milijone brez dela in trpijo revščino, vse dokler to prenaša davkoplačevalec in to dopuščajo vam poslušni glodavci v vladi – toda ne imenujte se več »kristjani«!

- Mirno naprej širite »pravljico o sociali«, ki bi zrušila nemški socialni sistem, če ne bi bilo cerkve, čeprav vse javne cerkvene ustanove skoraj stoo odstotno plačuje država in konkretni uporabniki. Toda ne imenujte se »kristjani« – kajti sem bi sodilo, da spoštujete osmo zapoved.

- Še naprej odobravajte vojne in angažiranje v vojni, mogoče tudi novim vojnim vdomam natvezite, da je Božja volja braniti »Nemčijo v Hindukušu« – toda ne imenujte se več »kristjani«!

- Še naprej vcepiljate vernikom, da obstaja »večni pekel« in »kaznujoči Bog«, in jih s tem pehajte v duševno stisko in jih odtujajte od našega nebeškega Očeta, ki je edino ljubezen – toda potem se imenujte »katoliki«, ne pa več »kristjani«!

- Mirno naprej v svojih zbirkah dogem trdite, da »nihče izven katoliške cerkve, niti pogan niti jud niti nevernik«, ne more biti deležen večnega življenja, ampak da zapade »večnemu ognju ...«, ki je pripravljen hudiču in njegovim angelom.« (Nener/Roos, obr. štev. 381) To je vaše ravnanje in vaša groznilna gesta, toda ne krščanska.

- Še naprej diskriminirajte ženske, dokler jim je to všeč – toda ne imenujte se več »kristjani«!

- Še naprej skrivajte posiljevalce otrok v vrstah svojih klerikov, premeščajte jih iz ene župnije v drugo, vse dokler nekoč ne bodo končno vse vasi in mesta izstopili iz cerkve, ker jim je tega dosti in tega nočejo več gledati – toda, prosimo, ne imenujte se več »kristjani«!

- Bodite še naprej zadovoljni s tem, da mnogi čla-

ni vaše cerkve brez etike, brez morale, brez spodobnosti, brez sloga in brez obnašanja počenjajo grdobije v družbi – toda ne dopuščajte, da se ti imenujejo »kristjani«!

- Še naprej teptajte aktivno vero, ki nam jo je prinesel Jezus, Kristus (»Kdor sliši Moj nauk in živi po njem, je pameten mož ...«); še naprej oznanjajte svojo pogansko zgradbo dogem, svoje zakramente in obrede. Še naprej se imenujte »katoliki«, tega vam nihče ne oporeka. Toda potem se ne imenujte »kristjani«!

- Še naprej odobravajte bestialne okrutnosti nad živalmi, ki so danes praksa v poskusnih laboratorijih za živali in v množični živinoreji – toda ne imenujte se več »kristjani«. Kajti Jezus iz Nazareta je bil prijatelj živali.

Več kot dovolj je! Mi ne oporekamo vaši veri! Ampak zahtevamo od vas, da ne uporabljate več oznake »kristjani«. Če tega ne boste sprejeli do 20.9.2009, se bomo obrnili na sodišče zaradi prisvajanja imena, da rehabilitiramo Kristusa.

Ker gre za zadevo javnega interesa, si bomo dovolili informirati javnost.

Navajanje tega opomina postane s tem predmet obravnavanega postopka, prav tako kot opominu priložena dokumentacija, ki ima naslednje besedilo:

Dokumentacija

Katoliška cerkev naj se ne imenuje več »krščanska«!

Kaj bi rekel Jezus iz Nazareta, če bi danes ponovno prišel na zemljo in videl, kaj je cerkev naredila iz Njegovoga življenjskega dela?

Vatikan – največji hujskač

Jezus, Kristus, je učil ljubezen do sovražnikov in nenasilje: »Kdor prime za meč, bo z mečem pokončan.«

Papež v Rimu pa je, kot absolutni monarh cerkvene države, pogosto sam vodil vojne in se udeleževal državljanskih vojn. Papeži so vedno znova zanetili vojne in jih podpirali, da, cela ljudstva so naščuvali na vojno drugo proti drugemu – tako Bizantince proti Vzhodnim Gotom, Franke proti Langobardom, Normane proti Staufferjem in naspotno.

Vatikan je v 17. stoletju podžgal 30-letno vojno v Nemčiji in leta 1914 je vaticanski poslanec na Dunaju naščuval Habsburžane proti Srbom v I. svetovni vojni.



Malo pred 2. svetovno vojno je papež Pij XII. dal Hitlerju vedeti, da »se bo vzdržal vsakega prekletstva Nemčije, če se bo boril proti Poljski« (Deschner, Ein Jahrhundert der Heilgeschichte, zv. 2, str. 41). Katoliški vojni kurati so vedno »z božjim blagoslovom« poslali vojake na obe strani v bitko na fronti. Vatikan je podpiral vse fašistične in desno usmerjene diktatorje v Evropi in Latinski Ameriki. Katoliški kardinal Frings je po 2. svetovni vojni prvi zahteval ponovno oborožitev Zveze republike. Katoliški duhovniki so bili odločilno udeleženi v genocidu hrvaških fašistov nad ortodoksnimi Srbi v letih 1941-1943, v krvavih čistkah v Argentini od leta 1976-1983 in v genocidu Hutujev nad Tutsiji v Ruandi leta 1994. Vodilni jezuiti so upravičevali celo pripravo atomskega orožja in so tako vzeli v zakup odobritev uničenja celih ljudstev.

Papež Janez Pavel II. je rekel med zalivsko vojno leta 1991: »Mi nismo pacifisti.« In leta 1995 je pozival k »pravični vojni« v Bosni. Zdajšnji papež je kot kardinal Ratzinger nekaj mesecev pred svojo izvolitvijo zavrnil pacifizem kot »nekrščanski«. Torej je zavrnil Kristusa! Vatikan še danes v svojem katekizmu zagovarja smrtno kazen.

Netolerantnost namesto ljubezni do bližnjega

Jezus je vse ljudi pozval k bratstvu in spoštovanju njihovo svobodno voljo.

Cerkev pa je drugače misleče vedno znova krvavo preganjala. Od markionitov preko katarov in bogomilov, do valdežanov in krstiteljev je izkore-

nila vsa gibanja, ki so se navezovala na prvotno krščanstvo. Zaradi svojih hujskaških parol je odgovorna za judovske pogrome, uvedla je inkvizicijo in podpihovala čarovništvo. Cerkveni nauk je širil z ognjem in mečem in ima s tem na vesti genocid nad Indijanci in izropanje vse celine. Tudi danes Vatikan preganja verske manjšine.

Bogastvo cerkve je krvav denar

Jezus je živel preprosto in učil, naj človek »ne zbira zakladov, ki jih pojejo molji in rja.«

Cerkev je skozi stoletja nakopičila ogromno bogastvo, tako da je oplenila ljudstvo, dala brez usmiljenja pobirati cerkveno desetino, bogatela na račun žrtev inkvizicije in sežiganja čarovnic. Ponarejala je listine, se ukvarjala z lovom na dediščino, si zagotovila oprostitev plačila davkov in pridobitev državnih subvencij, ki so v številnih deželah do danes veljavne. Kar cerkev stori »dobrega« na svetu, tega ne financira iz svojega velikega premoženja, ampak s prispevki vernikov in z državnimi subvencijami.

Te subvencije – cerkveni davek in državne subvencije za cerkvene javne socialne ustanove niso vključeni – znašajo v Nemčiji letno najmanj 14 milijard evrov direktnih subvencij in oprostitev plačila davkov. Tudi plače škofov in »dvorjanov« plačuje država, v tem primeru konkretno zvezne dežele.

Papež in cerkev – oznanjevalci zla

Jezus je učil o Bogu ljubezni, ki enako ljubi vse Svoje otroke in stori vse, da bi jih spet imel pri sebi. O večnem peklu ni učil. Tudi ni učil o krstu dojenčkov, ampak je rekel: »Najprej učite in nato krščujete!«

Cerkev pa je uvedla prisilni krst dojenčkov in to ohranja še danes. Dojenček nima nobene možnosti, da bi se branil proti temu. To je proti Jezusu iz Nazareta; to je manipulacija, starši po naročilu cerkve duševno utesnjujejo nemočne otroke.

Toda to še ni vse: Cerkev do danes širi predstavo o kaznujočem bogu, ki ljudi, ki ne sledijo duhovniški kasti, kaznuje z večnim prekletstvom. S tem do danes spravlja v strah in grozo nešteto ljudi, spodkopava njihovo duševno zdravje in jih odtuja od Boga. To je greh proti Svetemu duhu. Iz vseh teh dušnih obremenitev, ki jih cerkev nalaga ljudem, nastanejo številne duševne bolezni, med drugim tako imenovane ekleziogene nevroze. Ker je to prizadelo toliko ljudi, lahko razumemo stanje našega sveta.

Kompleks krivde – proizvod do seksa sovražne cerkve

Cerkev nalaga ljudem neznansko velike komplekse krivde s tem, da jim vedno znova grozi s krivdo in večnim prekletstvom. Drzne si trditi, da lahko po duhovnikih odpušča grehe, ki jih ti sploh ne morejo odpustiti. (Biblijo so na tem mestu zavestno manipulirali: V resnici naj bi si ljudje medsebojno odpuščali svoje grehe – v očenašu je še pravilno zapisano: »... kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom.«)

Posreduje se vtis: »Vi vsi ste grešniki in morda pridete v pekel, razen če se podvržete našim ceremonijam« – to je duševno izsiljevanje. Če bi to delalo neko društvo ali država, bi takoj posegli in rekli: To je duševni teror.

Tudi cerkvena sovražnost do spolnosti vodi do nemajhnih problemov v družbi, predvsem pri duhovnikih. Prisilni celibat nima biblijske osnove, je torej čisto cerkvena tradicija in poleg tega še nenaravno stanje, izraz cerkve, ki je sovražna do spolnosti. Pogosto je to povezano s pedofilijo in strašnimi posledicami, kot rezultat tega.

Otroci in mladostniki postanejo sužnji pedofilskih duhovnikov

Kljub vsem zagotovilom in besedičenju, spolnih zločinov v vrstah klerikov še vedno niso rigorozno raziskali. Vedno znova postajajo otroci in mladostniki sužnji pedofilskih duhovnikov. Pedofilske duhovnike so stoletja skrivali in jih premeščali iz ene župnije v drugo. Tudi to je greh proti Svetemu duhu, ker mlade ljudi pustijo ne samo duševno travmatizirane, ampak jih tudi odtujijo od Boga. Nešteto domskih otrok, ki so jih v katoliških ustanovah pretepali, jih zlorabili in jih prisilili na prisilno delo, do danes ni prejelo odškodnine.

Lažni »sveti oče« v Rimu

Jezus je bil preprost, skromen človek, ki je v vsem častil Boga.

Njegovi domnevi nasledniki so se v vseh časih obdajali z vsem bliščem, ki si ga je moč izmisliti, za katerega je ljudstvo moralo krvaveti. Negovali so kult osebnosti in se dali častiti s »sveti oče«,

čeprav je Jezus rekel: »Ne dajte se imenovati rabbi« in: »Samo eden je svet, vaš Oče v nebesih.« V očenašu Ga preprosto nagovarjamo z »Oče«, Njegovega domnevnega namestnika na zemlji pa bi morali nagovoriti z »vaša svetost«. Ali je v poganska oblačila oblečen višji duhovnik rimske cerkve več kot Bog?

Jezus ni hotel duhovniške kaste

Jezus ni umeščal duhovnikov in tudi ni ustanovil cerkve. Ljudem je prinesel notranjo religijo srca, kajti: »Božje kraljestvo je znotraj vas!«

Cerkev pa je iz pozitivnih zasnov zgodnjega kristjanstva napravila prav nasprotno od tega, kar je hotel Jezus: hierarhično zgrajeno duhovniško kasto z rituali, s posodami, z oblačili in šegami, ki dokazljivo vse izvirajo iz poganstva. Cerkev je ljudi vezala in jih veže na zunanje poganske ritualne, kot je čaščenje svetnikov, romanja, ritualno mašno slavje, blagoslovljena voda, zakramentalne ceremonije in jih na ta način drži ujete v pozunanjeni religiji.

Do žensk in otrok sovražna cerkev

Jezus se je vedno zavzemal za ženske in njihovo enakopravnost.

Cerkev pa od svojega nastanka ženske zatira in jih ima za drugorazredne ljudi, v času preganjanja čarovnic jih je dala mučiti z izbranimi mučilnimi metodami in jih usmrtiti na okruten način. Iz nezakonskih otrok duhovnikov so naredili cerkvene sužnje. Ženske do danes niso enakopravne v cerkvi. Otroke iz zveze z duhovniki odtujijo od očetov in jih odpravijo z nezadostno alimentacijo.

Izdajstvo nad živalmi

Jezus je ljubil živali. Ko se je postil v puščavi, so se mu približale in se z njim spoprijateljile. Prvi kristjani so pretežno živeli vegetarijansko in so iz svoje skupnosti poleg vojakov izključili tudi lovce.

Cerkev do danes odreja živalim dušo in do danes opravičuje milijardno trpinčenje in mučenje živali v poskusih na živalih, množično živinorejo in lov. Ravnodušnost, do katere je prišlo zaradi cerkvenega nauka, zaničevanje narave in živali ima znaten delež pri današnjem brezmejnem brutalnem izkoriščanju narave po vsej zemlji. Končno imajo tudi podnebne spremembe tu svoje korenine.

Kljub vsem tem jasnim protislovjem se cerkev še naprej označuje za »krščansko«. To je škandal, ki ga nočemo več prenašati.

Konec s cerkveno prevaro z etiketo!

Mi smo svobodni kristjani, ki se zavzemamo za Kristusa Govora na gori. Počutimo se povezani s Kristusom in zvesti Njemu, ki je kot Jezus iz Nazareta živel med nami. Nikomur ni treba prvotnega Nazarenčevega nauka jemati za svoje življenjsko vodilo. Toda, kdor se imenuje »kristjan«, ta ne bi smel stalno delati nasprotnega od tega, kar je hotel in učil Jezus, veliki učitelj svobode.

Predstavljam si: Eden naših prednikov je razvil enkratno proizvod najvišje kakovosti in ga dal na tržišče. Ta proizvod je najprej užival velik ugled med uporabniki in je bil visoko cenjen. Nato pa je prišel piratski proizvod in pod ime našega prednika postavil manj vreden proizvod, ki nosi le isto ime, nima pa vrednosti, po krajši uporabi človeku celo škoduje. Kako bi mi reagirali? (...)

Da še enkrat ponovimo: Tožniki ne oporekamo katoliški cerkvi katolicizma ali imena katoliška. Gre za to, da se ne imenuje več »krščanska«.

Tožniki mogoče sploh ne bi imeli vzroka pobližje se ukvarjati z nekristjanskim naukom in dejanji katolicizma, če ne bi bili v to prisiljeni zaradi nezastlanega polaščanja njihove osebe na podlagi krsta in nepripravljenosti katoliške cerkve, da prisilni krst dojenčkov spusti iz svojih krempljev. Oznaka krščansko v povezavi s katoliško cerkvi je nesramna prevara z etiketo. Nešteto ljudi je bilo in je zavedenih zaradi spravljanja v zmoto glede resničnega nauka in nagibov katolicizma. To velja tudi za nič hudega sluteče starše tožnikov, ki so cerkvi zaupali svoje otroke, da jih bo vzgojila v duhu Jezusa, Kristusa. Tožniki in vsi tisti, ki delajo po Božji volji, so proti temu, da se za zvijačno polaščanje in odklanjanje zlorablja ime Kristus.

Na gospodarskem področju, kamor na osnovi milijardnega premoženja po pravici lahko prištevamo katoliški koncern, se na primer tudi ne dopušča podjetju, da pijače, ki vsebujejo alkohol, prodaja pod etiketo »dobro za zdravje« ali »brez alkohola«. Smo proti goljufanju z etiketo. Zaradi nevarnosti za ljudi bi to bil celo primer za držav-

nega tožilca.

In če bi nekdo rekel, da katoliška cerkev že dolgo obstaja – mora torej biti od Boga – bi mu morali odgovoriti: Če nekaj obstaja tako dolgo, kot številni cerkveni nečisti posli, mora to biti od sata- na, kajti vse, ki so si prizadevali za resnično kristjanstvo, kot preroki, presvetljeni možje in žene, prakristjanske skupnosti in ne nazadnje Jezus, Kristus, so cerkveni oblastniki popačili, oklevetali, diskriminirali, oblatili ter mnoge tudi ubili. To so njena dela – do današnjega dne.

Škofje katoliške cerkve nimajo pravice nastopati za Jezusa, Kristusa, ali v Njegovem imenu. Njih je umestil papež in njemu so dolžni biti pokorni. Škofje pa so spet umestili papeža. Papež nima nič opraviti z Jezusom, Kristusom, njega ni umestil Kristus (»Ne dajte se imenovati rabi.«, »Samo eden je vaš Oče, vaš Oče v nebesih«), niti ne dela po Božji volji ali po volji Njegovega sina Kristusa.

Proti temu so vsi tožniki in vsi tisti, ki delajo po Božji volji, zakoniti Jezusovi nasledniki, ker je On tako določil v Svojem testamentu, novem testamente: »Kdo je Moj brat, Moja sestra? Tisti, ki izpolnjuje voljo Mojega Očeta v nebesih.«

Tožniki so Božji sli na zemlji in si na zemlji prizadevajo za visoki princip:

Vedno vadi zvestobo in poštenje vse do hladnega groba in ne oddaljaj se niti za prst od Božjih poti. Zato obtožujejo odvrnitev katolicizma od Jezusovega, to je Kristusovega nauka, predvsem pa zlorabo Njegovega imena.

Za prakristjane ali za resnične kristjane velja princip »poveži in bodi«. Za katoliško cerkev velja »loči, veži, vladaj.«

Tožniki so odborniki verske skupnosti Univerzalnno življenje vseh kultur po svetu in tako govorijo za milijone prakristjanov po vsem svetu. Zastopajo versko skupnost in so tako izenačeni s predstojniki katoliške institucije. Vsekakor obstaja razlika v zvezi z Jezusom, Kristusom: Tožniki in vsi, ki delujejo po Božji volji, so zakoniti zastopniki Jezusa, ker niso tisoče let teptali Božjega nauka in nauka Njegovega sina. Kot zakoniti Jezusovi nasledniki so poklicani za to, da zaščitijo Njegovo ime pred zlorabo in zasmehovanjem s strani katolicizma.

Vsak tožnik je tudi neposredno sam prizadet, ker se ga je neka institucija proti njegovi volji polastila ne le za vse življenje, ampak za večno na osnovi krsta, pri katerem se cerkev izrecno sklicuje na Jezusa, Kristusa. To je v drastičnem protislovju z Jezusovim naukom in kaže predrzno zlorabo imena tistega, za katerega rehabilitacijo so nastopili tožniki v tej inkarnaciji: Jezusa, Kristusa.

Sramoto, biti proti svoji volji ujet v register in sfero oblasti institucije z značajem katoliške cerkve, tožniki in vsi, ki delujejo po Božji volji, ne pustijo obležati na sebi, posebej pa ne na Jezusu, Kristusu, čigar ime je bilo pri tem zlorabljen.

(...)

Prevara z etiketami vodi do kršitve prava

4.1 Z imenom »krščanska« si katoliška cerkev ne priskrbi samo možnosti »krščansko« presojati o družbi in politiki, o drugovercih ali ateistih, ampak tudi možnost sprejemati to, kar država in družba na tako imenovanem krščanskem zahodu priznavata samo cerkvi: posebno visoke državne subvencije, posebno družbeno reputacijo, posebno institucionalizirano pravico do sodelovanja na državno-javnem področju, kot so na primer javno-pravne radijske ustanove, posvetovalni komiteji o etiki, razprave o zakonih, državni sprejemi in

še marsikaj. Za vse to je pridevek »krščansko« in sklicevanje na Jezusa iz Nazareta podlaga legitimnosti. Cerkev deluje kot predstavnica »krščanstva«, kar na tako imenovanem krščanskem zahodu še vedno velja za podpiranja vredno. Če tožena stran ne bi bila »krščanska« verska skupnost, niti približno ne bi doživljala državne podpore s finančnimi prispevki, oprostivne plačila davkov, političnih in družbenih privilegijev. Domneva, da gre za »krščansko cerkev«, je samoumevni pogoj za to, da je tožena stran doživljala in doživlja politično in družbeno podporo, ki ji jo daje sedanje versko in svetovnonazorsko prevladovanje.

4.2. Kot je bilo podano na začetku tožbe, se katoliška cerkev po krivici imenuje »krščanska« in se po krivici sklicuje na Jezusa iz Nazareta.

Kaj je »krščansko« in ali se nekdo lahko sklicuje na Jezusa iz Nazareta, je izjava, ki vsebuje tako dejanske elemente kot tudi elemente vrednotenja. Navezna točka je nauk Jezusa iz Nazareta.

Zagotovo obstajajo načini vedenja in nauki verskih skupnosti, o katerih bi se lahko prepirali, ali ustrezajo Nazarenčevemu nauku ali ne. V takšnih primerih bi šlo za oceno znotraj sprejemljive možnosti vrednotenja. Ocena pa vsekakor postane dejstvo takrat, če »je zunaj sprejemljive možnosti vrednotenja« (primerj. Wenzel, Das Recht der Wort- und Bildberichterstattung, 5. izdaja, pogl. 4, obr. št. 78).

To je primer tukaj: Zgoraj podan način vedenja in nauk tožene stranke očitno nima nič več opraviti z Nazarenčevim naukom, ampak je z njim v diametralnem nasprotju. Zato je trditve cerkve, da je »krščanska« in da se po pravici sklicuje na Jezusa iz Nazareta, neresnična trditve dejstev.

Ker ona to trditve dejstev bodisi izrecno bodisi molče permanentno postavlja in si s tem s prevvaro pridobiva zgoraj navedene državne prednosti, zaradi katerih verski tekmeci, še zlasti tudi tožniki, trpijo zelo veliko škodo, lahko zahtevajo, da ona opusti te neresnične trditve.

Kršitev osebnostnih pravic Jezusa iz Nazareta

1. Zaščita življenjske slike

Po presoji zveznega sodišča deluje zaščita splošne osebnostne pravice še po človekovi smrti, kajti dostojanstvene vrednote osebnosti trajajo dlje kot pravna sposobnost njenega subjekta, ki ugasne s smrtjo. To naj bi veljalo zlasti pri upoštevanju reda vrednot ustave, katere »zaščita človekovega dostojanstva ne dopušča razsoditi časovne omejitve na življenje človeka« (primerj. podrobno BGHZ 50, 136 isl., kakor tudi BGHZ 107, 391; nadalje Palandt, obr. št. 179 a).

Po tej presoji sodi k splošni osebnostni zaščiti tudi zaščita življenjske slike, tako da so proti grobim deformacijam te slike tudi posmrtno dane pravice na opustitev.

Varstvo zaščite osebnosti sicer v prvi vrsti pritiče tistemu, ki ga je umrli poklical, ko je še živel. Po presoji zveznega sodišča pridejo vrh tega v poštev tudi »bližnji svojci umrlega, ki so bili zaradi blatenja umrlega družinskega člana pogosto sami prizadeti« (primerj. BGHZ 50,140, kjer je BGH krog upravičenih na varstvo pustil odprto). Tudi časovna omejitev za uveljavljanje osebnostne pravice umrlih ni dana. Odločilno je, »da upravičenec lahko prikaže zadostno potrebo po pravnem varstvu«, ki »v toliki meri kopni, kolikor blede spomin na umrlega« (n.o.m., str. 140)

2. V primeru Jezusa iz Nazareta sledi naslednje:

2.1 Do časovne omejitve v smislu, ki jo opisuje zvezno sodišče, do danes ni prišlo: Jezus, Kristus velja za ustanovitelja krščanstva kot dajalec imena »krščanskemu zahodu« in vsem, ki se imenujejo kristjani, posebno torej cerkve in en del strank. Zagotovo ne moremo govoriti, da je v njegovem primeru »zbledel spomin na umrlega«. Tako še naprej obstaja zaščita njegove življenjske slike.

2.2 Uveljavljanje zaščite tudi ne propade, kadar se ne najde »bližnjega svojca« v običajnem smislu, torej rodnega sorodnika. Ratio lastnosti svojca, po katerem se ravna zvezno sodišče, obstaja v tem, da se pri ugotavljanju »upravičenosti do zaščite« naveže na bližino osebnosti, ki jo je treba ščititi, ter na lastni interes uveljavitelja zaščite. Ta interes imajo po navadi telesni sorodniki. Akceptirajo pa ga tudi ljudje, ki so si osebnost, ki jo je treba zaščititi, izbrali za vzor v svojem življenju. Pri uveljavljanju zaščite osebnosti Jezusa iz Nazareta je to celo zelo blizu, ker je imel duhovno povezanost, kot je znano, za veliko bolj pomembno od sorodstvenih vezi. Naj spomnimo na njegovo reakcijo, ko ga je iskala njegova mati in bratje: »Kdo je moja mati in moji bratje? In okrog sebe je pogledal tiste, ki so sedeli okrog njega in rekel: 'Glej, to je moja mati in moji bratje! Kdor dela po Božji volji, je moj brat, moja sestra in moja mati.'« (Mt 3,31 isl)

2.3 Duhovno sorodstvo kot pogoj za uveljavljanje posmrtno osebnostne pravice Jezusa zagotavlja tudi, da te pravice do tožbe v smislu popularne tožbe nima vsakdo, ki se preprosto sklicuje na Jezusa iz Nazareta. Odločilno je, da gre za nekoga, ki dokazljivo veruje v nauk, ki odgovarja Nazarenčevemu nauku, in si dokazljivo prizadeva ta nauk uresničevati v vsakdanjiku.

2.4 To drži za tožnike.

Oni sledijo »verovanju in življenjski opredelitvi prakristjanov v Univerzalnem življenju«, kar je po & 2 odst. 2 sestavni del statuta nosilne verske skupnosti (priloga 2). To se navezuje na vse bistvene točke Jezusovega nauka, kot je zgoraj podano v obliki iztočnic in izključuje vse dogme in rituale, ki sta jih veliki cerkvi razvili tekom tisočletij oziroma stoletij, ki so v nasprotju z Jezusovim naukom. To usklajevanje je s primerjanjem besedila najpomembnejših izjav Jezusa iz Nazareta in besedila prakristjanske veroizpovedi dostopno sodniškemu preverjanju.

Tožniki ne le verujejo v nauk prakristjanov v Univerzalnem življenju, ampak so si že pred mnogimi leti zadali nalogo po njem živeti in pomagati pri njegovem širjenju.

Tožniki in vsi, ki delajo po Božji volji, so upravičeni, da uveljavljajo posmrtno osebnostno pravico Jezusa iz Nazareta.

V tem smislu zaustavljajo množično izkrivljanje naukov in življenjske slike velikega učitelja človeštva Jezusa iz Nazareta. Tožena stran je Njegov božanski nauk sprevergla v njegovo popolno nasprotje. Zlasti Govor na gori je bil izkrivljen oziroma tako relativiziran, da v vsakdanjiku ljudi ne igra več odločilne vloge, ampak velja za neresničljivo utopijo. Na ta način je bilo izkrivljeno osrednje sporočilo krščanstva. Zlato pravilo, »Kar ne želiš, da storijo tebi, tudi ti nikomur ne stori«, je bilo praktično odpravljeno v prid vojni vseh proti vsem, ki vodi v civilizaciji, ki je danes na robu propada in dvomi v Boga, ki ga je cerkev opisala kot kaznujočega boga. Iz vselega sporočila Jezusa iz Nazareta je nastalo grozljivo sporočilo satanskega izvora.

Kako nezaslišana je prevara z etiketami, ki ga izvaja tožena stran z naukom Jezusa iz Nazareta, naj pojasni nekaj analognih primerov. Kako bi bilo:

- če bi Dalajlami očitali, da je pozival na oborožen upor proti vsem, ki niso njegove vere?

- če bi za Nelsona Mandelo trdili, da je črnopolto prebivalstvo v svoji deželi pozval, da pobije vse belce – s klicem »Bog to hoče«?

- če bi za Martina Lutera Kinga trdili, da je pozival, da se zasužnji vse belopolte Amerikance, ki se ne podredijo njegovi volji, tako da sebe in svoje otroke dajo prisilno krstiti vudu duhovnikom?

- če bi Willyju Brandtu očitali, da je razlagal, da je sprava z drugimi deželami usodna napaka?

Če bi bilo katoliški cerkvi dovoljeno imenovati se »krščanska« oziroma se sklicevati na »Jezusa, Kristusa«, in bi s tem izključila svoja dejanja v zgodovini, ali ne bi bilo podobno, kot če bi ob imenu Adolfa Hitlerja mislili samo na avtoceste, njegove zločine pa odrinili? Pri tem so zločini cerkve v zgodovini celo še hujši kot Hitlerjevi, Francovi ali Mussolinijevi skupaj – zločinskih diktatorjev, katerim je cerkev, kot tako pogosto v zgodovini, dajala potuho. In po milijonskih pokolih med vojno so celo še številne nacistične zločince s pomočjo Vatikana opremili z novo identiteto, jih spravili v tuje dežele in s tem odtegnili pravnemu preganjanju s strani rednih sodišč. Resnični kristjani pripravljajo poti Kristusu Boga, ne pa zločinski fašisti.

To je le nekaj primerov in analogij, da bi osvetlili razsežnost prevare z etiketami z oznako »krščansko«, škandalozne prevare, ki se z naukom Jezusa iz Nazareta nadaljuje vse do današnjega dne. Vse to je slepitev ljudi s ciljanimi dezinformacijami. To je satanski »trik« Božjega nasprotnika. Pri Dalajlami, Nelsonu Mandeli, Martinu Lutru Kingu in Willyju Brandtu bi množične deformacije njihove življenjske in osebnostne slike povzročile splošno ogorčenje. Pri Jezusu, Kristusu, pa družba to ravnodušno dopušča. Zakaj? (...)

Vatikanski trik

Papež Benedikt XVI. je v pogovoru, ki ga je z njim opravil novinar Peter Seewald, ta pa je izšel v knjigi, dejal, da je uporaba kondomov v določenih primerih sprejemljiva, predvsem za zmanjšanje tveganja okužbe z virusom HIV. S tem naj bi papež, tako mnogi, dovolil uporabo kondomov. Vendar je vprašanje ali ne gre za trik oz. za potezo, s katero se želi cerkev zgolj prikupiti javnosti?

Uporaba kondomov je bila v katoliški cerkvi prepovedana na podlagi okrožnice Humanae Vitae Pavla VI. iz leta 1968. Omenjena okrožnica ni bila preklicana ali spremenjena, vsaj javnosti ni bilo sporočeno. To pa pomeni, da še vedno velja. Velja tudi to, da je uporaba umetnih kontracepcijskih ali protispoločnih sredstev smrtni greh, kaznen zanj pa je po katoliškem nauku večno pogubljenje oz. večni pekel.

Leta 2009 je papež Benedikt XVI. povzročil hude polemike, ko je na potovanju po Afriki dejal, da kondomi povečujejo, ne pa zmanjšujejo nevarnost aidsa. Leta 2010 pa isti papež govori, da kondomi lahko zmanjšajo tveganje za aids. Enkrat tako, drugič drugače, kakor mu paše! Leta 2009 so vsi, ki so uporabljali kondom za preprečitev okužbe z aidsom, storili smrti greh. Kako pa je sedaj? Ali lahko papež v pogovoru z nekim novinarjem spremeni cerkveni nauk?

Katoliki IRE v Severni Irski ubijali in uničevali

Poročanju medijev, je bil katoliški duhovnik James Chesney eden IRI-nih komandantov in neposredni organizator bombnih napadov leta 1972 v severnoirski vasi Claudy blizu Londonderryja, ko je umrlo devet ljudi, trideset pa je bilo ranjenih, med umrli pa so bili tudi trije otroci. Duhovnik Chesney pa ni bil edini katolik v IRI. Po mnenju generalnega sekretarja Sveta Evrope, Thorbjørna Jaglanda, je bila Irska republikanska armada sestavljena iz katolikov. Izjavil je namreč: »Grožnja je seveda pomenila IRA in ne krščanska oziroma rimskokatoliška vera, katere pripadniki so njeni aktivisti.«

Dejstvo je, da so se katoliki na Severnem Irskem z orožjem borili za priključitev k Irski. Dejstvo pa je tudi, da so katoliki kot pripadniki IRE pri tem ubijali celo otroke in da so odgovorni za več tisoč žrtev in veliko škodo. Načelo katolikov v IRI je torej bilo Ubijaj in ne Ne ubijaj. Ni znano, da bi Vatikan izobčil katolike, člane Irske republikanske armade, čeprav so ubijali celo otroke. Nasprotno, duhovnika Chesneyja je v zahvalo za

bombni napad v vasi Claudy, kjer je umrlo devet ljudi, premestil v Republiko Irsko. Zato se postavlja vprašanje, ali ni IRA delovala za interese Vatikana, ki bi si vsekakor želel povečati oze- mlje katoliške Irske in tako oslabil svojo verskega nasprotnika – anglikansko Veliko Britanijo. Za Vatikan je bila oborožena borba IRE očitno pravična vojna, saj se je bila za interese cerkve. IRA naj bi bila celo najbolje oborožena teroristična skupina na svetu, njeni pripadniki pa so pomagali pri urjenju drugih uporniških skupin na svetu.



Irska republikanska armada je bila odgovorna za polovico od okoli 4.000 žrtev nasilja na Severnem Irskem. Čeprav je v letu 2005 razglasila mir, je leta 2009 zopet prišlo do oboroženih napadov, v katerih so umrli policist in dva britanska vojaka. Odgovornost za uboj policista je prevzela Prava IRA, odpadniška frakcija Irske republikanske armade, za smrt britanskih policistov pa še ena IRI-na odpadniška skupina, to je IRA kontinuitete. Mogoče sta tudi to organizaciji za uveljavitev interesov Vatikana v Veliki Britaniji, saj ju po vsej verjetnosti sestavljajo katoliki?

Zanimivo je tudi, da je bil Vatikan vpleten v potvarjanje podatkov v Wikipediji, saj je nekdo preko vatikanskih računalnikov odstranil podatke s strani o vodji Irske republikanske stranke Sinn Fein, Geryju Adamsu, pri čemer je bila odstranjena povezava k časopisnemu članku, ki navaja, da so bili na vozilu, ki je bilo leta 1971 uporabljeno v dvojnem umoru, Adamsovi odtisi dlani in prstni odtisi. Irska republikanska stranka Sinn Fein je bila politično krilo Irske republikanske armade.



Resnica in cerkev se izključujeta!

Pravni zastopnik društva Vlado Began je izdal knjigo z naslovom Resnica in cerkev se izključujeta. Naslovi poglavij kot npr. *Zločinskost biblije?*, *Cerkvena ideološka podlaga za nestrpnost in fašizem*, *Krvava dediščina biblije*, *Cerkveni zločin nad živalmi*, *Jesus je bil prijatelj živali in vegetarijanec*, *Kdor ne priznava biblije, je izobčen*, *Kvaren vpliv biblije na otroke*, *Čarovništva obtoženi otroci*, *Družba ne sme biti ločena od cerkve*, *Papež Benedikt XVI. kot križar proti islamu*, *Cerkveni bog je denar*, *Vatikanska banka: pralnica denarja?*, *Krst dojenčkov je protiustaven*, *Katoliška cerkev izdala otroke in Jezusa iz Nazareta*, *Krst kot stopnica do pedofilije*, *Katoliška cerkev je namerno prikrivala spolne zlorabe*, *Papež: iz cerkve bomo izključili vse pedofile*, *Krst dojenčkov in pedofilija kot del sistemske zlorabe otrok*, *Berite biblijo ...* jasno nakazujejo vsebino knjige. Iz knjige smo izbrali nekaj odlomkov.

Cerkev »povzroč« bolezn

Cerkev širi predstavo o kaznujočem bogu, ki ljudi, ki ne sledijo duhovniški kasti, kaznuje z večnim prekletstvom. S tem spravlja v strah in grozo mnogo ljudi, spodkopava njihovo duševno zdravje in jih odtuja od Boga. Iz teh duševnih obremenitev nastanejo duševne bolezni, tako na primer ekleziozene nevroze.

Zaradi posledic grozljivega cerkvenega nauka pa ne trpijo samo otroci oziroma drugi verniki, temveč tudi sami duhovniki. Evangeličanski teolog in psihoterapevt Klaus Tomas piše, da je bilo med 22.000 bolniki neke zdravstvene organizacije okoli 7.000 nevrotikov, od katerih so kakšnih 3.000 uvrstili pod »ekleziozeno« obolelo, kar je 43 %. Ekleziozeno pomeni: »povzročila cerkev«. Kot posebno skupino oskrbovancev je omenil cerkvene funkcionarje. Med njimi jih je 57,4 % imelo glavno diagnozo »ekleziozna nevroza.«

Duhovniki sami torej bolevarjo od tega, kar storiijo ljudem, s tem, ko širijo grozljivo sporočilo cerkve. Isti teolog in psihoterapevt je na drugem mestu ugotovil, da je 12 % njegovih bolnikov evangeličanskih župnikov in njihovih žena, učiteljev verouka, diakonov ter študentov teologije, čeprav njihov delež v celotnem prebivalstvu ne znaša njihove odstotek. Da 40 % njegovih bolnikov trpi za eklezioznimi nevrozami, pomeni zanj, da je vzrok za te nevroze v luteranskih naukih in vplivih vzgoje. Podobno seveda velja za katoliške nauke in njihove posledice.

Katoliški jezuitski pater in psihoterapevt Ruppert Lay je prišel do podobnega sklepa: »Polovica bolnikov, ki prihajajo k meni na terapijo, je zbolela zaradi izkušenj, ki so jih imeli v otroštvu in kot mladostniki ... Predstava o kaznujočem bogu ostane nevede prisotna, četudi manjka vera v Boga. In ker se človek ne more rešiti grehov, kaznuje samega sebe in beži v nevroze, alkohol, delo. To so vzroki, zakaj pridejo ljudje k meni na terapijo.«

Od britanskega psihiatra lana Hancocka izhaja izjava, da verni katoliki pogosteje trpijo zaradi prisilne nevroze, kot je ure in ure dolgo umivanje rok, kakor manj religiozni ljudje.

Iz tega je lahko videti, kakšna hude posledice lahko ima cerkvena ideologija na duševnost ljudi. Zelo je čudno, da lahko takšna ideologija še obstaja v družbi. (...)

Kdor ne priznava biblije, je izobčen

Katoliška cerkev je vse tiste, ki ne priznavajo biblije, izobčila. Tako je določila:

»Kdor svetopisemskih knjig v celoti z vsemi njihovimi deli, kakor jih je navedel tridentinski cerkveni zbor, ne sprejema za svete in kanonične ali tajni, da bi bile navdihnjene, bodi izobčen«. Dalje: »Kdor v skladu s svetimi očetmi ne priznava s srcem in usti prav do zadnje besede v pravem pomenu in resnično vsega, kar so sveti očetje in peteri častivredni vesoljni cerkveni zbori svete katoliške in apostolske Cerkve božje izročili in oznanili, bodi izobčen.«

Katoliška cerkev očitno ne izobči samo svojih članov, temveč tudi nečlane, ki ne verujejo v njen nauk, saj uporablja besedo »kdor«. Prekletstvo ali izobčenje pomeni, da je izobčeni prepuščen katoliškemu večnemu prekletstvu. Takšno prekletstvo je imelo za prizadetega daljnosežne posledice že v zemeljskem življenju, saj je bil zaničevan, izključen iz družbe in tako izobčen. Včasih ni imel nobene državne zaščite in nobenih meščanskih pravic. Kdor ga je umoril, je bil izpuščen brez kazni. Anatema je pomenila isto kot neposredna smrtna obsodba. Anateme veljajo še danes.

Cerkev je na tretjem lateranskem koncilu (1179) celo preklela oziroma izobčila kristjane, ki si drznejo živeti z judi. Cerkevni nauk je bil podlaga za pregon in uničevanje judov v zgodovini in še zlasti med 2. svetovno vojno. »Tako sem danes prepričan, da ravnam v smislu vsega, česar je Gospodovo delo«, je izjavil katolik Adolf Hitler. »Svojo dolžnost opravljam s čisto vestjo in vernim srcem.« (Adolf Eichmann, 1906-1962, SS-Obersturmbannführer, je v teku »dokončne rešitve« organiziral transport judov v uničevalna taborišča.) (...)

Ponarejanje biblije

Katoliška cerkev trdi, da je celotna biblija resnična Božja beseda, vendar pa zgodovinska dejstva tega ne potrjujejo. Hieronim, ki je v 4. stoletju po Kristusu od papeža Damaza I. dobil naročilo, naj na novo prevede v latinščino obstoječa evangelijska besedila in jih uredi v enotno besedilo, je bil obupan, saj se tudi dve besedili nista niti na enem daljšem mestu ujemale. Zapisal je, da obstaja toliko različic, kot je prepisov, in da je komaj najti resnico tam, kjer se eno besedilo razlikuje od drugega. Nova zaveza naj bi obstajala v nič manj kot 800 rokopisih iz obdobja od 2. do 13. stoletja. Od 4.680 poznanih grških rokopisov nove zaveze ni dveh točno enakih besedil. Hieronim je spremenil evangelije na okoli 3.500 mestih. Papežu je pisal, da ga bodo označili za ponarejevalca, ko bodo brali njegovo besedilo. Kljub temu katoliška cerkev trdi, da je biblija v celoti resnična Božja beseda. To ni samo neresnica, temveč tudi veliko zavajanje ljudi.

Seveda se je biblija spreminjala in ponarejala tudi pozneje. Idealna prilika za to so prevodi. Enkrat se prevede tako, drugič pa drugače. V zvezi s tem je zanimiv primer del o vzgoji otrok v starozavezni knjigi Sirah. (Sir 30,1-2) V slovenskem standardnem prevodu iz leta 1996 piše: »Kdor svojega sina ljubi, ga bo pogosto tepel ...«, v Ekumenski izdaji iz leta 1974 pa o istem piše naslednje: »Kdor ljubi svojega sina, rabi vedno šibo ...«. Kaj je rekel Bog, saj je razlika med »pogostim tepenjem« in »rabo šibe«? In dalje. V slovenskem standardnem prevodu iz leta 1996 piše: »Kdor strogo vzgaja svojega sina, mu bo ta v zadoščenje ...«, v Ekumenski izdaji iz leta 1974 pa o istem piše naslednje: »Kdor kaznuje svojega sina, bo zaradi njega hvaljen ...«. Kaj je rekel bog, saj je razlika med »strogo vzgojo« in »kaznovanjem«? Ali je katoliški bog leta 1974 govoril o isti zadevi tako, leta 1996 pa drugače? (...)

Družba ne sme biti ločena od cerkve

Visok predstavnik cerkve klerik dr. Stres je v nekem intervjuju leta 2009 dejal, da je država lahko ločena od cerkve, družba pa ne. Dr. Stres je s tem jasno povedal, kaj je za katoliške cerkve zelo pomembno. To, da je njena ideologija podlaga oziroma del družbene zavesti, pravzaprav naj bi vsi pomembni družbeni temelji temeljili na katoliški ideologiji, predvsem na ideologiji krvave stare zaveze. Če cerkev formalno ne more biti na oblasti, ker politične razmere temu niso naklonjene, je zanjo zelo pomembno, da je družbena bit prežeta s katoliško ideologijo. To pa daje cerkvi ideološki primat v družbi, kar se seveda izraža tudi v delovanju države. Moderna pravna država po svoji strukturi (vojska, kaznovanje, antropocentrični pogled na svet ...), zlasti pa po delovanju, izhaja iz ideologije krvave stare zaveze. Ne izhaja iz 10 Božjih zapovedi in Jezusovega Govora na gori, temveč iz idej in dejanj, ki temu nasprotujejo. Ne izhaja iz Jezusovega pacifizma, temveč iz brutalne sile. Namesto da bi probleme reševala na podlagi svobodne volje, jih rešuje s silo in vojno. (...)

Splošno o cerkveni pedofiliji

Svet pretresajo pedofilski škandali katoliških klerikov. ZDA, Irska, Nemčija, Avstrija, Švica, Francija, Italija, Poljska, Nizozemska, Belgija, Filipini, Hongkong, Mehika, Argentina, Salvador, Čile in druge države, kjer je prisotna katoliška cerkev, so leglo cerkvene pedofilije. Ne gre za občasne in posamezne primere, saj poročila iz mnogih držav pričajo o ustaljeni, dolgoletni in gnusni praksi zločinov. Po besedah samega kardinala Ratzingerja iz leta 2005 je cerkev preplavila umazanija. Pedofilski škandali segajo tudi že v Vatikan in se dotikajo samega papeža. Ta naj bi vedel za konkretne spolne zlorabe, pa je molčal, trdijo mnogi. V cerkvenem okolju zahodnih držav je mnogo zlorab otrok in mladostnikov, mnogo pedofilskih afer katoliških duhovnikov. Številke pedofilskih duhovnikov gredo v tisoče, žrtev v deset tisoče, v milijarde dolarjev pa gredo odškodnine, ki jih je cerkev že morala plačati žrtvam ali pa jih bo še morala. Že sama višina izplačanih odškodnin kaže na izjemno velik obseg spolnih zlorab katoli-

ških klerikov, na to seveda kažejo tudi bolj ali manj stalna poročila o cerkveni pedofiliji, ki se pojavljajo v javnosti. Kar pride v javnost, je samo vrh ledene gore. V mnogih primerih žrtve sploh ne spregovorijo ali pa si cerkev z odškodninami kupi molk in tako sploh ne pride do civilnih postopkov. V Magdeburgu je na primer škofija eni od žrtev ponudila 25.000 evrov za molk o spolni zlorabi. Na Nizozemskem je bilo na cerkvene urade podanih že 1.500 prijav. V tej državi so katoliški duhovniki na primer v internatni šoli Sant Henricus leta dolgo spolno zlorabljali slepe otroke.

V petdesetih, šestdesetih letih in pozneje, pa seveda tudi prej, je bilo na sto tisoče otrok in mladostnikov v katoliških institucijah izpostavljeno brezmišlennemu vzgojnemu sistemu. Bili so ponižani, oropani pravic, duševno in telesno zlorabljeni in mnogi izkoriščani tudi kot prisilni delavci. (...)

Nadškof Stres: Vsaka zloraba je svetoskrunstvo

»Vsaka zloraba je svetoskrunstvo,« je izjavil nadškof Stres pri skupni maši avstrijskih in slovenskih škofov v Mariazellu v Avstriji. Torej to velja tudi za spolne zlorabe otrok in mladostnikov. Vsaka spolna zloraba je svetoskrunstvo. Župnik Jošt je bil osumljen 16 kaznivih dejanj spolne zlorabe otrok. Koliko svetoskrunstev je izvršil? Koliko svetoskrunstev so v Sloveniji storili drugi katoliški kleriki? Na Irskem je bilo s strani katoliških klerikov spolno zlorabljenih okoli 35.000 otrok. Koliko svetoskrunstev so storili irski kleriki? V Ameriki je bilo oziroma je v postopku več tisoč klerikov zaradi suma spolnih zlorab otrok, mnogi so bili pravnomočno obsojeni. Koliko svetoskrunstev so storili? Ameriški duhovnik John Geoghan je v 30 letih posilil ali drugače zlorabil okoli 150 fantov. Koliko svetoskrunstev je storil? Za ta svoja dejanja ni bil kazensko preganjan, temveč ga je bostonski nadškof Law selil iz župnije v župnijo. Za ščitenje pedofilskega duhovnika, verjetno pa še mnogo drugih, je bil nadškof Law povišan v kardinala in premeščen v Rim. Na dan prihaja pedofilija v germanskih državah. Koliko svetoskrunstev so duhovniki storili tam? Ali gredo številke v deset tisoče, mogoče sto tisoče? (...)

Joseph Ratzinger podpira svetoskrunstvo in smrtno grehe duhovnikov

V zadnjem času so v različnih državah po svetu razkrili številne spolne in druge zlorabe, ki so jih storili katoliški duhovniki, in poskuse, da bi cerkev te zlorabe prikrila. Eno izmed ključnih vlog je v tem odigral Joseph Ratzinger, sedaj papež, prej pa tudi münchenski nadškof in dolgoletni prefekt kongregacije za verski nauk. Joseph Ratzinger je bil javno deležen očitkov, da naj bi kot münchenski nadškof in pozneje kot dostojanstvenik v rimski kuriji sodeloval pri prikrivanju spolnih zlorab otrok. Drago Pilsel, publicist in teolog iz Zagreba, pravi: »Papeževa peta obletnica sovpada s kritičnimi tokovi in v nebo vpijočimi škandali: predvsem razkritjem duhovniškega spolnega zlorabljanja na tisoče otrok in mladostnikov v ZDA, na Irskem, v Nemčiji in še kje, vse to pa je povezano z neverjetno krizo vodenja in zaupanja v Katoliški cerkvi. Torej ne smemo prikriti, da je sistem zamolčevanja spolnih zlorab po vsem svetu usmerjala vatikanska kongregacija za nauk vere pod vodstvom kardinala Ratzingerja (v letih 1981-2005) in da so takšne primere že pod prejšnjim papežem Janezom Pavlom II. zadrževali v skrajni tajnosti.« Kdo bi lahko v katoliški cerkvi vedel več o spolnih in drugih zlorabah klerikov kot Joseph Ratzinger, saj je bil več kot dvajset let »veliki inkvizitor«, že pet let pa je papež?

Papež: iz cerkve bomo izključili vse pedofile

Papež Benedikt XVI. je bil spomladi 2008 na obisku v ZDA. Pomemben del tega obiska so sestavljala tudi vprašanja v zvezi s pedofilijo in škodo, ki jo je zaradi tega imela katoliška cer-

kev. Po poročanju medijev je papež med obiskom dejal, da ga je sram in da ne bo več dovolil pedofilije v katoliških vrstah, ker je to nedopustno in v nasprotju s cerkvenimi nauki. V cerkvi ne more biti več prostora za pedofile in da bodo iz nje izključili vse pedofile, je še poudaril papež.

Omejene papeževe besede so jasne. Glede na te besede mora katoliška cerkev iz svojih vrst izključiti vse duhovnike, ki so spolno zlorabljali otroke. Ni dovolj, da duhovnikom odvzame kleriški stan, temveč jih mora izključiti iz same cerkve. Seveda pa se s tem izključitve zaradi pedofilije ne bodo končale, saj je papež govoril o izključitvah pedofilov, torej vseh, in ne samo duhovnikov. Vatikan bo tako moral iz svojih vrst izključiti tudi vse tiste vernike oziroma člane, ki so spolno zlorabljali otroke, pa niso duhovniki. Seveda se papeževe besede raztezajo tudi na Slovenijo. Tudi v Sloveniji mora katoliška cerkev izključiti vse pedofile, kot je to odredil papež.

Ali so bili pedofili iz cerkve že izključeni? Ali je papež držal besedo, ki jo je dal javno? Ali so bili pedofili izključeni tudi v Sloveniji? Ali so slovenski škofi poskrbeli za izključitev katoliških pedofilskih duhovnikov in katoliških pedofilskih laikov? Cerkev ni javno sporočila, da bi izključila oziroma izobčila kakšnega pedofila. Če do izključitve iz cerkve ni prišlo, ali niso bile potem papeževe besede o izključitvi pedofilov iz cerkve samo prazne besede? Po dejanjih jih boste spoznali, uči tudi papež. Seveda te biblijske besede veljajo tudi zanj! (...)

Resnica in cerkev se izključujeta!

Ni več dvoma: cerkev je utemeljena na krvavi bibliji, reproducira se s prisilnim krstom otrok, za preživetje ji ni noben zločin prevelik, in skozi vso zgodovino plava v spolni nemoralnosti, pedofiliji in danes v pranju denarja!

Vse to nasprotuje resnici, Bogu, na katerega se cerkev sklicuje!



Dejstva in še več o katoliški cerkvi!

Vlado Began

Knjiga ima 206 strani, cena je 20 evrov in poštni stroški, plačilo po povzetju ali predračunu. Naročila: tel. 031/284 643 ali vlado.began@siol.net. Več o knjigi na www.began.si.

RAZMISLI

Časopis za ljudi, ki iščejo resnico
Letnik V, številka 9
Datum natisa: 13.1.2011, leto izida: 2011
Naklada: 5000 izvodov, ISSN: 1854-813X
Imetnik avtorskih pravic je izdajatelj oz. avtorji, ki imajo sklenjen ustrezen dogovor.

Izdaja:

Društvo za zaščito ustave in žrtev cerkve
Zabočevo 26, 1353 Borovnica, tel.: 041 214 233
Transakcijski račun: 0510-0801-1968-046
www.zrtve-cerkve.org, info@zrtve-cerkve.org

Predsednica:

Janja Škrjanc

Uredništvo:

Odgovorna urednica: Maja Fišer
Tel.: 070 706 240, fiser.maja@gmail.com
Borislav Kosi, Janja Škrjanc, Greti Čede
Naslov uredništva: Zabočevo 26, 1353 Borovnica

Brezplačno ustno pravniško svetovanje o izstopu iz kat. cerkve je na voljo na telefonu 031 284 643.